

Choreograaf.

Doel: Vreemde, vastgelegde situaties/handelingen samenbrengen tot een logisch verhaal. Loslaten van eigen ideeën.

Aantal spelers: 4: drie ‘dansers’ en een ‘choreograaf’.

Vorm: Een soort drie-in-de-pan. De choreograaf stelt de drie ‘dansers’ op in een beginpositie. Daarna laat hij ze diverse, willekeurige handelingen verrichten, zoals lopen, kijken, rondje draaien.

Bijvoorbeeld: eerst nr 1 drie passen naar voren, nr 3 draait zijn hoofd naar nr 1, nr 1 springt in de lucht, nr 2 doet vier passen naar achter en draait zich om, nr 1 en 3 lopen naar elkaar toe en omarmen elkaar. Ze herhalen droog deze handelingen om te kijken of ze ze goed onthouden hebben. Dan vraagt de choreograaf drie locaties (of filmstijlen of tijdperken). De acteurs spelen nu drie scènes op deze locaties, waarbij ze zich qua beweging zo strikt mogelijk houden aan de choreografie, al is het tempo vrij. Uiteraard mogen ze daarbij spreken!

Vraag aan publiek: drie sterk situatiebepalende suggesties, zoals locaties, filmstijlen, tijdperken. Emoties, relaties of objecten zijn geen goede dingen om te vragen. Of: 1 locatie, 1 filmstijl, 1 tijdperk.

Tips:

Choreograaf:

- Bouw momenten van interactie in, zorg ervoor dat de spelers oogcontact krijgen.
- Kleine bewegingen zijn vaak het leukst en het dankbaarst: draai je hoofd, breng je arm omhoog.
- Wees een duidelijk, leuk typetje (een nicht wordt veel gedaan), maar doe er niet te lang over, je bent alleen een opzetje aan het maken.
- Doe één of twee rare dingen, zoals een pirouette of over de grond rollen, om het de acteurs lekker moeilijk te maken. Hou het verder redelijk straight: lopen, omdraaien, aankijken, aanraken, bukken, kruipen, kortom, bewegingen die in een scène voor kunnen komen.

De grootste valkuilen (waardoor de vorm al snel niet meer leuk is):

- Te veel rare dingen: drie keer in de rondte, springen als een kikker, handen op de kont en kruis naar voren en dan ook nog een koprol. Het zal de acteurs wel lukken, maar echt leuk wordt het er niet van, want minder spontaan.

Variaties:

- De choreograaf geeft de drie acteurs elk een eigen choreografie, die ze in willekeurig tempo door elkaarheen uitvoeren tijdens het spelen van de scènes. Er is dan geen vastomlijnde volgorde van de handelingen in het geheel, alleen per speler. Deze variatie is in mijn mening minder leuk om naar te kijken.

En natuurlijk, zoals bij elke vorm:

Heb lol. Accepteer wat de ander aanbiedt. Bezorg de ander(en) een goede tijd! Laat de vorm natuurlijk faliekant mislopen als die misloopt. Heb lol in het nog veel slechter maken van een slechte scène! Hou je nooit krampachtig vast aan een vorm. Gooi d'r in wat voor de hand ligt, al past dat eigenlijk niet.